A°. 1833. N°. 86.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 20 Julij.

FRANKFORT, den 16den Julij.

Berigten uit Weenen, van den 9den dezer, melden het volgende: «Graaf *Stroganoff*, secretaris bij de Russische legatie te Turin, is als koerier van Petersburg gekomen. Een Spaansche koerier is dezen middag naar Madrid vertrokken. De aangelegenheden van het Pijreneesche schiereiland verwikkelen zich, en schijnen tot grootere botsingen te leiden. Deswege heeft thans een levendige koerier-wissel met Madrid plaats. Dat men aan den maarschalk *Bourmont*, een ervaren en ondernemenden generaal, het kommando over de troepen van don *Miguel* heeft opgedragen, wordt hier algemeen goedgekeurd. De tegenwoordigheid van *Bourmont* zal veel bijdragen, om aan den kampstrijd een einde te maken. Ten aanzien van Belgie wordt levendig onderhandeld. Ook dit geschil moet spoedig en minzaam beslist worden, om eenmaal de vruchten van den vrede te kunnen genieten. Tot dus verre was men bijna altijd in den onzekersten toestand; het ergste van alles in de wereld.»

In een der Duitsche dagbladen vindt men het volgende berigt uit Frankfort: Onze burgers gaan langzamerheid de oogen open omtrent het veelgeroemde handelsverdrag met Engeland. Het rijk der teleurstellingen, ijdele beloften, aanprijzingen heeft spoedig zijn einde bereikt. Tegen het droombeeld van een' luisterrijken wereldhandel en van eene vrijhaven voor Duitschland staat nu de treurige wezenlijkheid over, de ledigstaande magazijnen, de kommanditen en etablissementen te Offenbach, de tot jaarmarkten afgedaalde missen, de stilstand van alle zaken, de dagelijks algemeener wordende armoede, het toenemend te kort van den staat der geldmiddelen enz. Geen wonder, dat de wensch van aansluiting aan de tolvereenigde Duitsche staten hier steeds algemeener en openbaarder wordt. Zelfs in den senaat ziet men in, dat Frankfort op dezen weg met reuzenschreden zijnen ondergang te gemoet gaat. Men wordt alleen nog door de verbindtenis jegens Engeland tegengehouden, anders zouden reeds stappen tot eene aannadering gedaan zijn. Doch ook hier zullen de zwarigheden misschien gemakkelijker uit den weg te ruimen zijn, dan men denkt. De aangroeijende oppositie zal zich op de nietigheid van het bedoelde verdrag gronden. Onder andere oorzaken van nietigheid, namelijk dat men de kamer van koophandel niet over dit verdrag gehoord heeft, voert men hoofdzakelijk aan, dat het wetgevende ligchaam, hetwelk, volgens onze constitutie, alle staatsverdragen moet bekrachtigen, bij gelegenheid der sanctie niet voltallig was, daar men verzuimd had, de afgevaardigden der Frankforter gemeenten daartoe op te roepen.

— De Koning van Griekenland heeft eene commissie benoemd, om den waren staat van zaken aangaande het openbaar onderwijs te leeren kennen, en de doelmatige middelen van verbetering te vernemen, namelijk tot oprigting van volkscholen, Helleensche scholen, gijmnasien en eene hoogeschool. Deze commissie moet onverwijld te Nauplia vergaderen. Wijders heeft Zijne Grieksche Majesteit ook nog eene commissie benoemd, welke den staat der Helleensche kerk alsmede der kloosters naauwkeurig onderzoeken en aan hoogstdenzelven voordragten doen zal over de middelen ter verbetering van den toestand der kerk, namelijk over de organisie van de hoogere en lagere geestelijkheid en de oprigting van eene bestendige sijnode voor kerkelijke zaken.

— Naar men verneemt, is door de hooge bondsvergadering een besluit genomen ten aanzien van het te Frankfort aanhangige geregtelijk onderzoek omtrent het plaats gehad hebbende oproer. Dit onderzoek zal, voor zoo veel den aanval op onze beide stedelijke hoofdwachten betreft, door de overheden van Frankfort voortgezet worden; doch voor zoo verre hetzelve tot eenen aanslag op het Duitsche verbond en te dien einde aangegane verbindtenissen betrekking heeft, geschieden door eene geregtelijke commissie van het verbond, welke uit eenen Oostenrijkschen, eenen Pruissischen, Beijerschen, Wurtembergschen, Hanoverschen en Meckelenburgschen commissaris bestaan zal; een Badensch en Keur-Hessisch regterlijk ambtenaar zullen er als plaatsvervangers bijgevoegd worden.

— Volgens berigten uit Frijburg, van den 11den dezer, is de afdeeling Badensche dragonders, welke sints langen tijd op de grenzen van Zwitserlank gelegen heeft, naar derzelver garnisoen te Karlsruhe wedergekeerd.

— In een der dagbladen wordt de opmerking gemaakt, dat de Badensche kamer der afgevaardigden zeer weifelend in haar gedrag is en geen bewijs aan den dag legt, dat zij aan eenig staatkundig stelsel vast houdt. Dit verklaart men aldus. Toen de tijding van de jongste omwenteling in Frankrijk verspreid werd, openbaarde zich eene tot dus verre onbekende stemming onder het volk, en elkeen, zonder het met zich zelven eigenlijk regt eens te zijn, vorderde eene verandering van de bestaande betrekkingen, daar nu eenmaal de strijd tegen al het bestaande begonnen had. Uit dit tijdsgewricht ontsproot de kamer van 1831, en alle leden derzelve volgden met ijver den tijdgeest. Over het nieuwe en betere, dat in plaats van het oude moest komen, openbaarde zich echter groot verschil van meening. Wat gebeuren moest, gebeurde, en het volk zag spoedig, hoe uiteenloopend de plannen der eenlingen onder elkander waren, die het slechts in de poging naar verandering van het bestaande eens waren. De partijen scheidden zich van elkanderen af, en nadat zij tot dus verre slechts eene streek bewandeld hadden, scheidden zij zich van elkanderen af door de waarneming, dat eenige wegen van het vaderland schenen af te loopen. Zoo naderde het jaar 1833: dezelfde mannen ontmoetten elkanderen weder, doch vonden zich, gelijk de tijd zelf, onderscheiden. Vrees voor ongelijkmatigheid, twijfel wegens verloren gaande volksgunst en de magt van persoonlijken invloed hebben de kamer tot de weifelendste gemaakt, welke wij in ons constitutionnele leven gehad hebben.

Van den 17den Julij.

De minister van binnenlandsche zaken van Baden heeft aan den voorzitter van de kamer der afgevaardigden eenen brief geschreven over het verbod van het drukken der motie van den heer *v. Rotteck*. De minister geeft daarbij te kennen, dat de inhoud en de strekking dezer motie ten hoogste beleedigend voor de regering is; dat aan den heer *v. Rotteck* alles was gezegd, wat in het belang des lands gezegd worden kon; dat hem was voorgesteld, dat hij zelfs het belang van hetgeen hij goede zaak noemt, zou benadeelen, doordien hij slechts de hartstogten zou in beweging brengen en verdere onaangename maatregelen veroorzaken; dat hij mogelijk de regering tegen de kamer, en de kamer tegen de regering zou kunnen opzetten; doch dat hij daardoor niets anders dan twist en op het einde volkomen tweespalt zou kunnen te weeg brengen, en wel tegen den wil des volks, hetwelk zich thans in eenen staat van rust en tevredenheid bevindt; dat niets heeft mogen baten; dat aan de regering nu nog het middel overschoot; om den bijzonderen druk der in de kamer zelfs verworpene motie te verbieden, en dat zij zulks deed op grond van het bondsbesluit van den 16den Augustus 1824 en van de wet op de politie der drukpers.

Deze zaak heeft den 13den dezer het onderwerp uitgemaakt van beraadslagingen in de Badensche kamer der afgevaardigden, welke tot het drukken dezer motie besloten had. Zij heeft eenparig verklaard, dat zij volgens art. 71 van het reglement van orde, het regt, om over den druk van alle verhandelingen te beslissen, steeds als onschendbaar en tegen alle inbreuk inroept, en besloten is, hetzelve des noods langs den gepasten weg in bescherming te nemen.

— Dezer dagen is aan de studenten te Munchen verboden het dragen van oude Duitsche rokken en der Duitsche en Fransche revolutie-kleuren.

— De regering van Hanover heeft, overeenkomstig een besluit van de Duitsche bondsvergadering van den 20sten Junij, verboden de verdere uitgave van het tijdschrift *de Bij*, uit hoofde van deszelfs oproerige strekking.

ODESSA, den 22sten Junij.

Voor eenige dagen is in de haven alhier binnengeloopen het transportschip *Langeron*, komende van Konstantinopel; hetzelve had aan boord de eerste afdeeling zieken van de Russische vloot en armee in Turkije, welke op het punt staat van terug te keeren.

PETERSBURG, den 6den Julij.

Toen Zijne Majesteit de Keizer, den 10den Junij te Helsingfors, het adres van den senaat en der burgerij overnam, antwoordde hoogstdezelve daarop, dat hij deze betuiging van zijne Finlandsche onderdanen met bijzonder genoegen ontving; dat hij van zijnen kant nimmer de minste opmerkzaamheid op de bedoelde zamenzwering zou gevestigd hebben, indien Zijne Majesteit niet ten gevolge daarvan zoo vele nieuwe bewijzen van liefde en verknochtheid van zijn volk had ontvangen; dat, wat de Finlandsche natie in het bijzonder betrof, Zijne Majesteit van hare onwrikbare trouw steeds was overtuigd geweest, en tot bewijs daarvan onder anderen wilde gewagen van de taak, welke aan het ka-

taljon garde-schutters, enkel uit Finlanders bestaande, opgedragen werd, om namelijk ter bestrijding van den Poolschen opstand mede te werken; eene taak, waarvan dit treffelijke korps zich bij alle gelegenheden op de eervolste wijze gekweten had; dat, ingeval eenigen dezer oproerlingen op nieuw aanslagen mogten maken, zij maar moesten komen, om op dezelfde wijs, als Rusland steeds zijne vijanden begroet, en welke zij bij eigene ondervinding reeds moesten kennen, ontvangen te worden; dat echter de getrouwe onderdanen van Zijne Majesteit de toekomst steeds getroost konden te gemoet gaan, zonder zich te laten verontrusten door de omwentelings-plannen, welke alleen door de waanwijsheid en de vertwijfeling van eenige gezworene vijanden van alle rust en burgelijke orde uitgebroeid worden.

BERLYN, den 10den Julij.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins *Karel* is naar 's Gravenhage vertrokken.

LONDEN, den 16den Julij.

De jongste berigten uit Portugal behelzen de tijding, dat het eskader van don *Pedro* eene volkomene overwinning op dat van don *Miguel* behaald en al de schepen van hetzelve genomen heeft, met uitzondering van twee korvetten en twee brikken. Het verslag, hetwelk don *Pedro's* vice-admiraal, *Carlos de Ponza*, daarvan, onder dagteekening van den 6den Julij, gegeven heeft, behelst daaromtrent de volgende bijzonderheden: Den 2den Julij ontmoette hij het vijandelijk eskader bij kaap Vincent. Hetzelve bestond uit twee linieschepen, twee fregatten, drie korvetten; twee brikken en een kleiner schip; terwijl het eskader van don *Pedro* sterk was drie fregatten, eene korvet, eene brik en een kleine schoener. Den 3den en 4den stond de zee te hoog, om den vijand aan te vallen. Den 5den werd het stil. Ten twee ure van dien dag was zijn eskader in orde geschaard; hetzelve naderde don *Miguels* eskader en werd, toen hetzelve tot op den afstand van een geweerschot gekomen was, met een hevig vuur begroet. De pogingen van zijnen kant, om de vijandelijke schepen te enteren, werden achtervolgens ondernomen en met een gelukkigen uitslag bekroond, schoon niet zonder groot verlies van volk.

Het verlies van manschap aan boord van don *Miguels* schip *Nao Rainha* was zeer groot; ook heeft de equipaadje van kapitein *Napier* zeer veel geleden. Het getal dooden en gekwetsten was bij het vertrek der stoomboot *Birmingham* nog niet bekend, echter waren den kapitein de volgende namen bekend worden: De kapitein van don *Miguels* schip de *Nao Rainha* is gesneuveld, alsmede kapitein *George* en *Goblet* van de *don Pedro*, en de luitenant *Woolridge* van de *Rainha da Portugal*. Kapitein *Napier* is zwaar gewond, als ook kapitein *Reeves*, de luitenant *Edmonds* en kapitein *Vancello* van de mariniers.

De paketboot van Lissabon, reeds voor eenige dagen hier verwacht, wordt alle uren te gemoet gezien. Er is geen twijfel of dezelve zal hoogst gewigtige berigten aangaande een en ander medebrengen.

— De jongste berigten uit Oporto melden, dat de troepen van don *Miguel* weder een aanval op die stad gedaan hebben, doch met groot verlies teruggeslagen zijn.

Bij het hoogerhuis komen bij voortduring petitien in tegen de bill over de kerkelijke hervorming in Ierland. Het gevoelen wordt meer en meer algemeen, dat deze bill in het hoogerhuis zal verworpen worden. Sir *Wrottesley* (een ministeriele) heeft deswege gisteren in het lagerhuis eene motie gedaan, waarvan als het oogmerk werd beschouwd, om het andere huis voor de gevolgen van zoodanige verwerping bevreesd te maken. Deze motie was, dat het lagerhuis tegen aanstaanden Donderdag bijzonder zou opgeroepen worden, ten einde de leden zouden bijeen zijn, ingeval eenige groote gebeurtenis hunne tegenwoordigheid mogt vereischen. De ministers, die, volgens lord *Althorps* verklaring, van deze motie vooraf geene kennis droegen, hebben dezelve bestreden, zoo wel als de heer *Peel*. Bij stemming is dezelve met 160 tegen 125 stemmen verworpen.

De Nederlandsche gevolmagtigden, de heeren baron *Verstolk van Soelen* en *Dedel*, hebben gisteren morgen eenigen der vreemde ministers bezocht. Hunne Exellentien hebben zich vervolgens naar het departement van buitenlandsche zaken begeven, ten einde eene vergadering van de leden der conferentie bij te wonen. De tegenwoordige ministers waren: Prins *Lieven*, de Russische ambassadeur; Prins *Esterhazy*, de Oostenrijksche ambassadeur; Prins *Talleyrand*, de Fransche ambassadeur; baron *Bulow*, de Pruissische minister, de burggraaf *Palmerston*, onze minister van buitenlandsche zaken, mitsgaders de heeren *Verstolk* en *Dedel*. De vergadering heeft ongeveer twee uren geduurd. Dit is dus de eerste zitting der nieuwe conferentie geweest. Geen Belgisch gevolmagtigde heeft dezelve bijgewoond.

Laatstleden Zaturdag had er in de *Exeter-Hall* eene groote vergadering plaats van de voorstanders der slaven-emancipatie in de vereenigde staten, welke ten doel had, om den noodigen spoed te doen geven aan eenen maatregel, welke men voor hoogst regtvaardig en noodzakelijk oordeelde. Onderscheiden sprekers uitteden hierover hunne gevoelens in krachtige bewoordingen. De beraadslagingen der vergadering werden met algemeene goedkeuring aangehoord en toegejuicht.

— De *Morningpost* oppert de vraag of de ministers van hun verstand beroofd zijn, dat zij in den tegenwoordigen oogenblik het land met eene nieuwe schuld van 30,000,000 pond st. belasten, namelijk twintig millioen tot vrijkooping der negers en om de West-Indische kolonien daardoor in opstand te brengen en tien millioen tot afbetaling der Oost-Indische kompagnie-schuld?

PARYS, den 15den Julij.

Gisteren, de verjaardag van de bestorming van de bastille in 1789, was men voor onlusten bevreesd, en had dus maatregelen van voorzorg genomen: de posten waren verdubbeld en patrouilles doorkruisten de straten. De dag is echter rustig afgeloopen, alleen heeft men eenige personen gevat, die roode mutsen droegen en het volk poogden op te ruijen.

— Sedert eenige dagen vindt men op de muren van Parijs de woorden geschreven: *Geen bastilles meer*, bedoelende daarmede de vestingwerken van Parijs. De politie doet elken morgen deze woorden uitvegen; doch den volgenden morgen vindt men dezelve terug; gisteren nog op de schilderhuizen der Tuilleries.

— Men is niet geheel zonder vrees voor de feesten van Julij, waarvan het programma is bekend gemaakt. Vele volksvermaken zullen er plaats hebben, levensmiddelen worden uitgedeeld, enz. Inmiddels heeft men een geduchte militaire magt in en bij Parijs bijeengebragt, ingeval van onlusten.

— Men maakt toebereidselen om het nieuwe metalen standbeeld van *Napoleon* op de kolom van de plaats Vendôme op te rigten; doch wanneer dit geschieden moet, schijnt tot nog toe geheim te worden gehouden.

BREDA, den 17den Julij.

Na hier eergisteren het 2de en 3de bataljon der 5de afdeeling infanterie waren doorgekomen om zich naar Ginneken te begeven, alwaar zij dien nacht moesten verblijven, ten einde des anderen daags 's morgens zich vroegtijdig op de heide bij Gilze te bevinden, zagen wij gisteren het 2de bataljon jagers, gekommandeerd door den luitenant-kolonel *Evers*, en het korps jagers van *van Dam* doortrekken, om zich insgelijks op het genoemde heideveld bij de verzamelde troepen te vervoegen, alwaar, naar wij vernemen, omstreeks elf uren de door Z. M. gehouden inspectie over de 1ste en 3de divisien infanterie, de brigade kavallerie van den generaal-majoor *Post* en zes batterijen artillerie begonnen is. Z. M. werd bij zijne aankomst door Z. K. H. den Prins van Oranje op eenigen afstand te gemoet gereden en door het krijgsvolk met daverend gejuich begroet; bij elk korps, waar Z. M. langs de gelederen reed, werd dit gejuich herhaald. Vervolgens defileerden al de korpsen voorbij Z. M., die zich, na het eindigen der inspectie, met Hoogstdeszelfs staf op eenigen afstand voor het midden van de lijn van batalje geplaatst had, terwijl de troepen, na het defileren, zich ieder naar hunne kantonnementen begaven. Wij vernemen van goederhand, dat Z. M. aan al de heeren chefs der korpsen zijne hooge tevredenheid, zoo over de tenu als houding der troepen, op de ondubbelzinnigste wijze heeft aan den dag gelegd. Z. M. na afloop der geheele inspectie weder in de koets gestapt zijnde, met welke hij aangekomen was, reed weder naar Tilburg, van waar Hoogstdezelve zich heden naar Oirschot moet hebben begeven, om op de nabij gelegen *Achtsche heide* de troepen der 2de en reserve-divisien, de brigade kavallerie, onder de bevelen van den generaal-majoor *Boreel*, en eenige batterijen artillerie in oogenschouw te nemen. Ditmaal zal onze stad niet, zoo als wij gehoopt hadden, met een bezoek van onzen geliefden Vorst vereerd worden, daar Z. M., naar wij vernemen, reeds morgen weder van Tilburg naar 's Gravenhage terugkeert. De drie bovengemelde korpsen zijn gisteren in den namiddag reeds weder onze muren gepasseerd, om zich naar hunne respective kantonnementen te begeven.

'S GRAVENHAGE, den 18den Julij.

Z. M. de Koning wordt op aanstaanden Vrijdag in deze residentie terug verwacht.

— Gisteren is door Zijne Exc. den baron *van Pallandt van Keppel*, minister van staat, belast met de generale directie voor de zaken der hervormde kerk, vergezeld van den heer secretaris en adviseur *Janssen*, de achttiende vergadering van de algemeene sijnode der Nederlandsche hervormde kerk gesloten. Laatstleden Zondag heeft derzelver lid, de heer *P. Hofstede de Groot*, hoogleeraar te Groningen, alhier in de kloosterkerk gepredikt.

Ten gevolge van den last van Z. M. den Koning, aan de gouverneurs kenbaar gemaakt door Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, is de aandacht der gemeentebesturen gevestigd op het door den heer *E. Kram*, te Utrecht, naar het Fransch van den ridder *Aldini*, uitgegeven werk, getiteld: *kunst om zich tegen de werking der vlammen te beveiligen.*

Bij onderscheidene resolutien van Z. Exc. den minister van financien zijn, betrekkelijk de toepassing of uitlegging der wet op de personele belasting, verschillende ophelderingen of inlichtingen gegeven, waaronder zich de navolgende bevinden:

Ten aanzien der personele belasting is gevraagd, of vensters, met glasramen voorzien, doch van buiten met planken digt gespijkerd, zoo dat, zoo lang die bedekking duurt, de bewoner geen genot van dezelve heeft, belastbaar zijn; waarop is geantwoord, dat, daar het de bedoeling van den wetgever niet kan zijn geweest, om zulke vensters vrij te stellen, dezelve aan de belasting behooren te worden ondeeworpen.

AMSTERDAM, den 18den Julij.

Beurs-berigten van den 17den *dezer.*

Op het berigt, dat de Londensche conferentie den 15den Julij hare werkzaamheden hervatten zoude, hebben onze fondsen te Londen wederom $\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$ pCt. faveur genomen, en dit was ook niet zonder uitwerking op onze beurs; belangrijke commissien zijn voor Engelsche rekening in onze $2\frac{1}{2}$ en 5 pCt. uitgevoerd en de stemming der beurs was daardoor gunstiger.

Zeer belangrijke berigten zijn ook van Engeland over de expeditie van don *Pedro* ontvangen; de vloot van don *Miguel* is geheel vernield, en, zonder over de gevolgen dezer gebeurtenis te willen uitwijden, zoo blijft deze broedertwist voor de politiek van Europa van groot gewigt.

Men wilde te Londen weten, dat *de erkenning van Donna Maria door het Fransche en Engelsche kabinet niet meer verre verwijderd is, en ook de noordsche mogendheden, getrouw aan haar vredelievend stelsel, geene zwarigheden daartegen opperen zouden en alzoo ook daardoor de vrede in Europa niet gestoord worden zal.*

Zie hier de beurs-variatien.

Integralen $48\frac{3}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$ gebleven; restanten $1\frac{9}{32}$, $\frac{11}{64}$; kansbiljetten $22\frac{3}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $22\frac{9}{16}$ met veel handel; 5 pCt. 91, $90\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, 91, $91\frac{1}{8}$, $90\frac{7}{8}$, 91, $91\frac{1}{16}$ gebleven en belangrijke posten daarin omgezet.

De handel in sijndicaat was niet van belang: voor oude sijndicaat was $85\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ in kleine posten te maken; nieuwe sijndicaat $70\frac{1}{8}$, 70, $70\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ gedaan; handelmaatschappij à $93\frac{3}{8}$ en $\frac{1}{4}$ gedaan, doch geene groote posten; oorlogslasten à $99\frac{1}{4}$; schatkistbiljetten à $101\frac{1}{4}$ en $\frac{3}{8}$ pCt. en vrijwillige negotiatie à 102 goed te placeren.

Vreemde fondsen waren met weinig handel; Russische prijshoudend; oude $99\frac{7}{8}$; nieuwe 100 à $\frac{1}{8}$; voor Russen van 1831 en 1833 was eenigzins meer vraag, $90\frac{7}{8}$, 91 is daarvoor betaald; roebels $67\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$ schoon, en $66\frac{1}{8}$ à $\frac{3}{16}$ vuil gedaan, doch geen groote handel.

Duitsche fondsen geheel zonder variatie: 5 pCt. metalliken $91\frac{7}{8}$ à 92; 5 pCt. Weener bank bij *Goll en Comp.*, [illegible] onuitgelote Pruissische loten $89\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$.

Fransche en Spaansche fondsen wederom slapper. Men sprak van lagere koersen van Parijs. In Fransche 3 pCt. zijn eenige kleine posten à $77\frac{3}{4}$ gedaan; Spaansche 5 pCt. perpetuelen $68\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $68\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$ à $\frac{9}{16}$; 3 pCt. $45\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$, uitgestelde 14 à $\frac{1}{8}$ met zeer weinig handel.

Voor cortes-obligatien waren verscheidene koopers; de gunstige tijdingen van don *Pedros* expeditie schijnen daarop gewerkt te hebben: stukken van *f* 6000 zijn in het begin der beurs à 15 pCt. verhandeld; nader $15\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ gebleven.

In alle Zuid-Amerikaansche fondsen geen handel en geene noemenswaardige variatie; ook Grieken hebben niet gevarieerd.

Beurs van den 18den *Julij.*

De beurs heeft ook heden hare willige houding vervolgd en voornamenlijk in $2\frac{1}{2}$ en 5 pCt. was veel handel. Men sprak wederom van hoogere prijzen van Londen van 16 dezer; er zijn wederom verscheidene commissien voor Engelsche rekening uitgevoerd.

Integralen $48\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$; 5 pCt. 91, $91\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$ gedaan in posten; kansbiljetten $22\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$; sijndicaat $85\frac{7}{8}$, $86\frac{1}{8}$, 86; nieuwe $70\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$.

Russische fondsen meer gevraagd, oude Russen 100; nieuwe $100\frac{1}{4}$; roebels $67\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$ schoon, $66\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ vuil; Russen van 1833 $90\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ met eenige koopers.

Duitsche fondsen zonder variatie en weinig handel.

Doordien de Spaansche fondsen dagelijks slapper van Parijs afkomen en men weten wil, dat dezelve 16 dezer te Parijs tot $72\frac{5}{8}$ gedaald zijn, waren ze ook hier geoffereerd: 5 pCt $68\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$ gebleven, uitgestelde $13\frac{7}{8}$, à 14; cortes $15\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$ gedaan, bleven $13\frac{1}{2}$.

Grieksche fondsen meer geoffereerd; in Zuid Amerikaansche fondsen weinig handel en geene noemenswaardige variatie.

Mengelwerk.

Heilzaam geneesmiddel voor eene algemeene kwaal.

Hoe vredelievend de bedoelingen van het meerderdeel der Europesche Vorsten ook bij voortduring zijn mogen, de dagen, die wij beleven; leveren ons telkens oost- en west- en zuid- en noordwaarts, God lof met uitzondering van enkele rijken, waaronder het onze vooral niet den minsten rang bekleedt, de droevigste tooneelen van volksverdeeldheid, baat en tweedragt op; eene ramp-verschijning, die zoo veel staten teistert en het huisselijk leven van zoo vele natien verpest; eene verschijning, die den rust- en vrede-minnenden opmerker gedurig doet vragen: is er dan volstrekt geene mogelijkheid, om eene spoedige beeindiging dier noodlottige omstandigheid te bewerkstelligen? Het ontkennend antwoord op deze gewigtige vraag doet den zoodanigen met huivering de toekomst aanstaren en zoodoende tot de treurige gevolgtrekking besluiten, dat het menschdom, in dat geval, sedert de vestiging der afzonderlijke volksmaatschappijen, alsdan nog nimmer een' treuriger, bedroevender tijd heeft beleefd dan de tegenwoordige.

Eer wij echter tot zulk een smartwekkend antwoord overgaan, vorderen gezond verstand en redelijke ervaring, dat wij nagaan, in hoe ver er nog middelen ter bereiking van het genoemde doel bestaanbaar zijn en wat daartoe in het algemeen zoude kunnen worden beproefd en aangewend.

Het behoort voorzeker niet tot de gemakkelijkste taken, proefhoudende pogingen aan te wenden ter beëindiging van eenen familietwist, wanneer bloedverwanten elkander onderling beschuldigen, oorzaak der bestaande oneenigheden te zijn. Zulke beschuldigingen nemen niet zelden in hevigheid toe, naar mate men haar tracht te ontzenuwen; waarom het altijd minder zaak is hare gegrondheid of ongegrondheid na te sporen. Even zoo is het met de beschuldigingen gelegen, welke de bestaande volksverdeeldheden ten grondslag hebben. Wij behooren hier minder te letten op hetgeen aanvankelijk heeft plaats gehad; op de algemeene klagten en ingebragte bezwaren; op de zoogenaamde geschonden regten, waarover een voornaam volksgedeelte bestendig in het harnas staat, en de eerste gelegenheid de beste te baat neemt om wraak te nemen, dan wel op hetgeen in het vervolg kan worden aangewend om nieuwe klagten, nieuwe bezwaren en nieuwe schennis dier regten te voorkomen. Vermijden wij alzoo alle persoonlijkheid, waar deze, aan de algemeene zaak, om welke het hier te doen is, nog meer nadeel zou kunnen toebrengen; laat ons alle eigene gevoelens ter zijde stellen, om den schijn van partijdigheid te ontgaan en liever de onuitputtelijke bron van lessen raadplegen, die ons ten rigtsnoer voor het toekomende kunnen strekken: — de geschiedenis!

In het wereldgebiedend *Rome* bestond eenmaal een tijd van verdeeldheid tusschen de Patriciers en Plebejers, en wel in zulk eene mate, dat zij den staat met eenen gewissen ondergang bedreigde. De verarmde, [illegible] Patriciers ontmoedigde, ja zelfs door de hebzucht van vermogenden uitgezogene en tot eene lage dienstbaarheid vervallene Plebejers, stelden den senaat bij herhaalde smeekschriften den staat der diepe ellende, der algemeene behoefte, waarin zij leefden, voor oogen, en de onmogelijkheid, om zich langer staande te houden.

«Nadat zij *Rome* van de heerschappij der Tarquiniussen en der vreemde dienstbaarheid, met opoffering van hun bloed en vermogen, hadden verlost, waren zij slaven en knechten hunner medeburgers geworden. Waar het de rust, de eer en het belang des Vaderlands gold, daar had men hunne bereidvaardige medehulp welwillend aangenomen en hen goed genoeg gekeurd tot het doen van offeringen; maar waar het genot, aanzien, onderscheiding, rang en voorspoed gold, behandelde men hen als vreemdelingen, als nietswaardige bewoners van het land, hetwelk zij verpligt waren ten behoeve hunner veelvuldige dwingelanden te ontginnen en te bebouwen. Wat kon hen derhalve aan een Vaderland boeijen, waarin zij niets dan een armzalig leven bezaten; terwijl zij, naar een vreemd oord henen trekkende, ten minste vrij waren van de mishandelingen hunner heerschzuchtige schuldeischers.» De senaat overwoog het gevaar, waarin het gemeenebest zich bevond; zocht den [illegible] verhoeden, en toch zoo veel mogelijk de voorregten, aan enkele standen verbonden, te behouden. Men overpeinsde, met wijze beradenheid, wat er te doen stond en de omstandigheden gebiedend vorderden om voor het oogenblik ten minste op te offeren. Eenige weinige verlichte mannen begrepen, dat het algemeene regt hooger gold dan eigenbaat en hebzucht; dat gematigdheid en beradenheid verre verkieslijk, waren boven hatelijke heerschzucht; dat, hetgeen de ijdelheid veroorlooft, de trotschheid wettigt en den rijkdom van sommigen vermeerdert, hoogst nadeelige gevolgen voor het algemeen belang kan te weeg brengen. De gezaghandhavende partij in den senaat werd vertegenwoordigd door eenen koenen, bekwamen senator, op wiens zedelijkheid niets was dan te merken, maar die misschien wat al te streng in zijne beginselen en in geenen deele een vriend van toegevendheid was. Als zoodanig kenmerkte zich APPIUS CLAUDIUS, door de volgende treffende rede in den Romeinschen senaat; eene rede, wier herinnering wij hier in geenen deele ongepast oordeelen.

„Ook ik — zoo sprak nagenoeg de verlichte redenaar — ook ik deel in het gevoelen der algemeene volksellende, welke ik dagelijks, ten koste van mijn vermogen, door gepaste ondersteuning tracht te verhelpen; maar ik acht mij niettemin verpligt, openlijk in deze vergadering te verklaren, dat de geregtigheid vordert, den schuldeischers den krachtigsten bijstand der wetten jegens hunne schuldenaren te blijven verzekeren: want de geregtigheid is de hechtste grondslag van den staat. De schulden te verminderen of te vernietigen, zou gelijk staan met het ondermijnen van trouw en verpligting; en welke band zou er alsdan overblijven, die het menschelijk geslacht te zamen snoert? Zelfs het volk, waarvoor men dezen maatregel vordert, zou daarvan het eerste slagtoffer zijn, dewijl zulks het nadeelig gevolg zou te weeg brengen, dat, bij vermindering van het vermogen der gegoeden, den nooddlijdenden allen onderstand ten eenemale zou ontzegd zijn. Wat de algemeene volksklagten aangaat, daarop is veel, zeer veel af te dingen, en er ligt misschien minder gevaar in het algemeen volksgemor dan in de billijke ontevredenheid der gegoeden, die door den voorgeslagen maatregel op eens zouden verliezen, wat zij door spaarzaamheid en matigheid hebben bijeen verzameld. Er bestaat één krachtig en voldoend middel, om het onbescheiden gemor der menigte te keer te gaan, en dat middel heet — verachting.

„Het gehoor geven aan dat onderscheiden volksgemor, hetgeen men met den naam van bandelooze begeerten der muitzucht zou kunnen bestempelen, is niets minder dan het bekennen eener laakbare zwakheid, waarvan de oproergeest zich weet te bedienen, om zijne onruststokende doeleinden te bereiken. Hoe meer men eener onbeschaafde en lijt op te winden volksmenigte toegeeft, hoe meer zij begint te eischen, zoo zelfs, dat hare vorderingen eindelijk geene perken meer kennen, en allen eerbied voor wet en wetgevers verloren gaat, tot dat zij de teugels van het bestuur ten laatste zelven magtig worden en de ondergang der geheele maatschappij niet meer af te wenden of te verhoeden is. Welk een toestand derhalve; waarin men niet meer weet, wie meer te vreezen is, de inwoner des lands of de buitenlandsche vijand! Wel verre van den geest der verdeeldheid als eene oorzaak des algemeenen jammers te beschouwen, houd ik hem in tegendeel voor een krachtdadig bewijs eener teugellooze onbeschaamdheid, die noch wet noch orde erkennen wil, en dien de opstandelingen met den naam van vrijheid bestempelen. Uwe eigene oogluiking heeft den aanmatigenden trots gevoed en versterkt, terwijl gij nu zijne overmagt vreest. Wordt het gezag der konsuls niet openlijk bespot en vergruisd? En welke orde kan er in eenen staat aanwezig zijn, waar het aanzien van en den eerbied jegens de hoogste beambten aan de beleedigingen van het gepeupel ten prijs gegeven worden? Of kunt gij daaraan genoeg zijn, uwe verkregene waardigheid te doen bukken voor de onwaardige en wederregtelijke vorderingen eener opgeruide volksmenigte? Ik verklaar en herhaal het hier openlijk, dat zulk eene houding tot niets anders kan leiden dan tot de ontbinding dier maatschappelijke orde en wetsbepaling, waaruit de grondslag der eerste menschen-vereeniging is voortgevloeid. Wilt gij zoodoende opstandelingen in de hand werken, die geen ander oogmerk koesteren, dan om hunne wapenen tegen het Vaderland te keeren? Bedenkt, bedenkt dan welk eenen weg gij voor een heir van uitbundige eischen opent, die door nog grootere heiren zullen worden opgevolgd!

„Ja, senatoren! onze zwakheid is de kracht der oproerige menigte; onze al te groote toegevendheid maakt haar stoutmoedig; in onze slapheid bestaat haar moed. Met onze al te groote inwilligingen zullen wij hare vorderingen zien klimmen, en het einde daarvan zal zijn, dat wij eindelijk op hunne plaats en zij op de onze zitting zullen nemen. Verhoeden het Romes beschermgoden, dat hare heerschappij niet eenmaal in handen van het ruwe gepeupel gerake, welks overmoed dan voorzeker uwe zwakheid straffen, en u zelven uit het Vaderland verbannen zou, waarin gij te zeer oogluikend hebt verdragen, wat gij hadt behooren te keer te gaan! Wat gij ook moogt beslissen, ik kan niets meer doen dan alleen mijne meermalen geuite overtuiging herhalen: de rampen van een getrouw, pligten vervullend volk verdienen de hoogste opmerkzaamheid en herstelling, maar met oproerlingen te onderhandelen is hoogst gevaarlijk!»

Wij hebben in onze dagen vele APPIUS CLAUDIUSSEN gehoord, en hunne redenen kenmerkten zich evenzeer door wijsheid en voorzigtigheid, schoon meer het stelsel der Patriciers dan dat der hedendaagsche Europesche wijsheid omhelzende; een stelsel echter, dat misschien leiden kan tot dat groote doel, naar welks bereiking, al wat orde en wet bemint, vurig haakt en uitziet. De lessen van den Romeinschen staatsman vonden veel ingang, maar het ontbrak den gezagvoerders aan moed, om ze in beoefening te brengen. Intusschen oordeelden de naburige volken, die veelvuldige beleedigingen te wreken hadden, den oogenblik gunstig, om de magt van eenen staat te ondermijnen, die in hun oog door zich zelven vallen moest. De inwendige verdeeldheid gaf den buitenlandschen vijanden moed. Maar de senaat wist spoedig, door inwilligingen en groote beloften, den bijstand des volks te gewinnen, dat eigenlijk gelijk is aan het kind, zich spoedig laat bevredigen, en, door het oogenblik beheerscht, het verledene ras vergeten en van het toekomende onkundig is. Nu werden de vijanden overwonnen; maar toen het gevaar was geweken, waren ook de gedane beloften vergeten en verzuimde men de vroeger toegezegde inwilligingen te verwezenlijken. Zoo handelde de Romeinsche senaat, en zoo handelt nog vaak het oppergezag; want het is en blijft de oude geschiedenis onder andere namen, die in het oude *Rome* niet nieuw en in het nieuwe *Rome* niet oud is.

(*Vervolg in een volgend Nommer*)

Heden overleed ons jongste Kindje, *ANTOINETTE CHARLOTTE ADRIANA SOPHIA*, in den jeugdigen leeftijd van tien maanden.

TIEL,
den 14den Julij
1833.

J. C. L. A. DYCKMEESTER.
C. E. W. DYCKMEESTER.
Geb. DE FOCKERT.

---

§ § § De Notaris Mr. *M. SCHUKKING*, te *Assen*, zal, op Dingsdag den 20sten Augustus 1833, des morgens om 10 ure, ten huize van de Logementhouder *DOUKER*, te *Assen*, bij inzetting en finale toewijzing, aan de genoegbiedenden verkoopen:

Het LANDGOED *Vredeveld*, nabij *Assen*, bevorens bewoond geweest door den Heer Gouverneur *HOFSTEDE*, bestaande in eene groote HEERENBEHUIZINGE met KELDERS, WASCHHUIS, REMISES en STALLINGEN voor PAARDEN en KOEIJEN, daarbij eenen fraaije TUIN met vele VRUCHTBOOMEN, en met eene TUINMANSWONING, dan nog eene afzonderlijke VLEUTERY en voorts pl. m. 20 Bunders GROENLAND met eenige Bunders BOUWLAND, waarvan eene uitmuntende BOERDERY kan worden gemaakt.

Deze GEBOUWEN zullen ook alleen, en tot afbraak worden gepresenteerd, en daarna, met een en ander der perceelen vereenigd, worden opgeveild.

De Conditien zullen drie dagen voor den dag van verkoop ten Kantore van den Notaris ter lezing liggen, en kan het Goed zelve in oogenschijn worden genomen.

---

† † † Mr. *W. H. TAAY*, Notaris te *Arnhem*, zal, als daartoe geautoriseerd, op den 31sten Julij bij inzet, en den 14den Augustus 1833, bij toeslag, beide des namiddags om drie uren, in de *Tesse*, onder *Brummen*, in het openbaar veilen en verkoopen: een VYFHAMERBAKS PAPIERMOLEN met SCHUREN, HOF, WEI en ongeveer 43 Roeden BOUWLAND, *de Hummensche Molen* genaamd, gelegen te *Koldenhoven*, onder *Brummen*.

---

† † † Op Woensdag den 24sten Julij 1833, des namiddags ten 4 ure, zal men, ten huize van den Kastelein *J. H. FLORUSSEN*, aan de Steenstraat, te *Arnhem*, publiek aan de meestbiedenden verpachten:

De NAWEIDE, in het Arnhemsche Broek gelegen, *het Bronkhorster Land* genaamd, groot ongeveer 6 Bunders. De aanwijzing geschiedt door den Waardsman *TEUNISSEN*, op de Geldersche Waard, bij *Arnhem*.

---

† † † In den nacht van den 14den—15den Julij heeft zich te § § *Spankeren* van haar Huis verwijderd eene HOOG ZWANGERE VROUW, oud circa 35 jaar, vermoedelijk gekleed in eene Blaauwe Gestreepte Rok, zwart Jak, Muts met een doek er om, Linnengoed gemerkt G. B. Die eenig narigt geven kan, zal de betrekkingen verpligten. — Adres bij den Boekhandelaar *W. J. THIEME*, te *Zutphen*.

---

† † † De Boekdrukkers *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, en *J. F. THIEME*, te *Nijmegen*, hebben alom verzonden: eene *Aankondiging*, *Proeven van Uitvoering* en *Bestellingslijsten* op eene NIEUWE en meer naar de hedendaagsche schrijfwijze ingerigte UITGAVE, *in Kwarto-formaat*, der Nederduitsche vertaling VAN DEN BYBEL, bekend onder den naam van den *Staten Bijbel*.

Hoezeer deze uitgave is bearbeid *naar de thans schier algemeen aangenomene regels van taal en spelling*, vindt men in dezelve *niets anders* en *niets meer* dan den zoogenaamden *Staten-Bijbel*. De nu eens meerdere, dan eens mindere veranderingen, welke men zich veroorloofd heeft, betreffen in geene deele den *zin*, de *beteekenis* noch *bedoeling* van *woorden*, *spreekwijzen* of *zaken*. — Om eene verkeerde lezing van de eigennamen voor te komen, zijn dezelve met de noodige toonstippen (*accenten*) voorzien.

Even zoo zijn bearbeid en bij deze uitgave gevoegd *het Boek der Psalmen*, de *Catechismus* en de andere kerkelijke geschriften, bij de Hervormde Gemeenten in ons Vaderland in gebruik, ten einde, zoo doende, eenen volledigen Kerk- en Huis-Bijbel te leveren.

Tot de bearbeiding van deze uitgave hebben zeer bekwame en voortreffelijke mannen de hand geleend; terwijl voor helderheid van papier, duidelijken letter en zuiveren druk de meeste zorg is gedragen.

Behalve bij de Gebroeders Uitgevers, is een Exemplaar van het geheel, voor zoo verre het reeds is afgedrukt, ter bezigtiging voor handen bij de Boekhandelaars OOMKENS, te *Groningen*; SURINGAR, te *Leeuwarden*; VAN BAALEN, te *Rotterdam*; VAN WEELDEN, te *'s Hage*; VAN TERVEEN EN ZOON, te *Utrecht*; VAN DER HOEK, te *Leijden*; HOUTRYVE, te *Dordrecht*; PORTIELJE en BRAVE JR., te *Amsterdam*; en BEETS te *Haarlem*.

Bij vooruitbestelling, welke, op verlangen van vele Kerkbesturen en Boekhandelaars, tot 1o. Augustus aanstaande is verlengd, en dus 14 dagen langer opengesteld, zijn de prijzen bepaald als volgt: in zwart linnen band op *f* 13; in lederen band à *f* 15. — Voor hen, die de *Evangelische gezangen* daarbij verlangen, worden deze prijzen met *f* 1.80 verhoogd. — Na 1o. Augustus wordt de vooruit-bestelling bepaaldelijk gesloten en de prijzen met 10 pCt. vermeerderd.

*** *J. G. MEIJER*, Boekhandelaar te *Arnhem*, heeft op den 12den Junij ll. aan het Gemeente-Bestuur zijner woonplaats ter vertaling in het Nederduitsch vertoond:

I. *Ehr. Fr. G. THON*, *vollständiger Unterricht aller Arten zur Ausübung der hohen und niedern Jagdnöthigen Hunden abzurichten und solche bey derselben practisch zu gebrauchen u. s. w.*, 2te verbesserte *Ausgabe*, in einen Bande compl.

De inteekening op dit werk staat open tot ultimo Augustus eerstkomende.

II. *T. DARUP*, *vom Zweck Jesu*; *Predigten auf alle Sonn- und Festtage des ganzen Kirchenjahres*, 2 *Theile*; van welk laatste werk de Berigten van inteekening eerstdaags zullen verzonden worden.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.